Ч. 260. Неділя 1 грудня (18 падолиста) 1907. Рік XVII.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій години по полудни.

Редакция і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 12.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенем оплати почтової.

Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої".

Передплата у Львові в агенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Старостввах на провінциї:
на цілий рік К 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть року „ 1·20
місячно . . . „ —·40
Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . . „ —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

До ситуациї. — Хорватска обструкция. — Противпольскі предложеня в соймі прускім. — Заява правительства в третій Думі.

Парляментарне положенє — як доносять з Відня — мало вчера поліпшити ся. Іменно чеські аґрарці, котрі доси займали неясне становище супротив угоди, а навіть носили ся з гадкою сотвореня против неї опозициї, на вчерашнім передполудневім засіданю постановили голосувати за наглячостию і за самою угодою. Як зачувати, в тій справі поділала на них також і передвчерашна демонстрация социяльних дамократів. — У вступній статі хорватска часопись „Nasze Jedinstvo", що виходить в Спліті в Дальматиї, обговорює ся положенє, витворене в парляменті обструкцією і взиває ся хорватских послів з Дальматиї, аби не вели обструкциї против угоди, бо тим способом виставляють на небезпечність найважнійші і найжизненнійші інтереси Дальматиї.

Президент угорского кабінету др. Векерле мав заявити, що правительство буде могло хорватску обструкцию в угорскім соймі зломити в однім дни. Поки що не виступає ще з своїм пляном, позаяк не хоче викликати обструкциї полудневих Славян в австрийскій Раді державній.

Вчера зібрав ся пруский сойм на наради. По виборі президиї розпочало ся перше читанє противпольских предложень. Перший забрав слово польский посол п. ЯждЖевский. Заявив, що держава не має права уживати загальних гроший державних на такі закони, або робити видатки в користь одної части населеня з рівночасним цілковитим виключенем від них иншої части. Не єсть то цілком добра політика, котра стремить до обмеженя заробкової праці Поляків. Однако Поляки не тратять надії і перебудуть всякі несправедливі заряджения виїмкові. Бесідник заявляє дальше, що іменно обовязком держави є хоронити право власности, котре єсть одною з підвалин нинішного державного устрою. Всі честні мужі державні осудили би кожду таку політику примусу. І Ірляндцям мусіло вкінци анґлійске правительство признати їх права. Поляки не жадають ніякої ласки, ніяких виїмкових прав, лиш тілько рівности супротив права. Не боять ся ніяких виїмкових законів, котрі помстять ся на їх творцях, але покладають ся не тілько на власні сили, але й на справедливість Божу. По промові п. ЯждЖевского забирало голос кілканайцятьох німецких бесідників, з котрих один, пос. Порш, член центра, заявив ся іменем свого сторонництва рішучо против тих виїмкових законів. Дискусиї не докінчено; відложено її до нинішного засіданя. Пруске правительство має надію, що оба його предложеня будуть приняті.

На початку вчерашного засіданя російскої думи забрав голос президент міністрів Столипин і зложив таку правительственну заяву: Всї сьвідомі того, що рух нищеня, сотворений крайною лівицею, змінив ся на звичайне розбійництво і всі розбійничі живла злучили ся в борбі против порядку і справедливости, при чім ті, котрі честно працюють, зруйновані, а молодіж здеморалізована. (Оплески в центрі і на правици). Против того мусить ся з цілою силою виступити, а правительство уважало би всяку слабість за злочин. Правительство старало ся доси виступати против тих злочинів і на тій дорозі витреває дальше. До того потреба, аби урядники державні виповняли свій обовязок і не повинні проявляти своїх політичних поглядів. Порядок і послух мусять бути на будуче заведені в школах, а також при новім управильненю шкільних відносин не обійде ся без впливаня правительства. Правительство рішилось і дальше ужити всяких средств, аби можливо скоро управильнити поступованє судів. Числимо на поміч предста-

---

2)

Ісляндия

єї природа і єї жителї.

(Після Лехман-Тарнава, др. Цудора і др. написав К. В.).

(Дальше).

Давними часами, коли ще на Ісляндиї була якась ростинність, була там і своя птиця. Нинї на тім острові як на пустини, глухо і пусто, така самота, що аж страх бере і за серце тисне. Запах цьвітів і спів птиць вже щезли; ще лиш шум моря, гук вульканів та вихри воздуха виконують до спілки такий концерт, що аж морз іде по тїлї від него. Як би якийсь сум і якась туга залягли цїлий сей остров і лиш дикі морскі птиці обсїдають скали.

Сумне як природа Ісляндиї єсть і житє єї жителїв. Придивім ся помешканям сих „північних людий" трохи близше. То низькі, нужденні хати збудовані більше для якихсь печерників або троґльодитів як для людий. А тоті хижі, дуже прості і від старости аж сїрі, мають рідко вікна або двері. Криші привалені великим камінєм, щоби їх вихри не рознесли. Тут нагадує все глубоку старину, коли то чоловік на Ісляндиї жив ще як дикун, коли мужчини, як то розповідають перекази і пісні Едди, в морскій борбі убивали одні других та своєю незвичайною силою доказували чудес геройства. Болю і жалів тоті велити не знали і рани були для них славою і окрасою; розбої і рабунки були для них радостию — цїлию житя. Они пускали ся на своїх суднах на широке море та доказували чудес хоробрости. Страху не знали і смерти не бояли ся.

Як мужчини так були дикі й женщини. Ніжне чувство любови майже вигасло було в їх груди; та й они любувались борбою мужчин. В Еддї, тій дивній книжцї, повній староґерманьских пісень та казок, розповідає ся в старонорвежскій мові неодну дивну казку та подію про тих людий, що вже давно вігнили під лявою. Було то завзяте, горде й сьміле племя, що перед многими сотками літ жило на Ісляндиї. Жорстокий і лютий як природа Ісляндиї був і харектер старих Ісляндцїв. А релїґія тих людий то була мішанина почитаня природи і віри в богів. Правда, жорстока старопоганьска черта їх характеру стала нинї далеко лагіднійша; але їх вдача і їх житє позістали ще й нинї понурі, замкнені в собі, жорстокі і прикрі. Ісляндець єсть задумчивий і поважний як тота природа, що єго окружає. Здає ся, мов би він відучив ся сьміяти ся і бути веселим; задуманий глубоко іде він дорогою.

Нинїшні жителї Ісляндиї походять із Скандинавії і задержали ще досить добре староґерманьску мову. Ісляндцї бідні. Від коли безнастанні катастрофи майже винищили лїси, пропало й їх богатство. Они займають ся ще лиш годівлею овець, держать собі може ще й якого коника до їзди верхом, бо їздити возом або ходити по зовсїм вульканїчній земли дуже трудно. На пустих спадистих скалах росте бивно славний ісляндский мох; він для Ісляндцїв то дуже покупний артикул торговельний. Він дає Ісляндцям улюблену їх страву і з него печуть хлїб.

Великі користи мають Ісляндцї з безчисленного множества морских птиць, що гнїздять ся в щїлинах скал на побережу. Море дає рибу і морскі пси а на стрімких скалистих берегах гнїздять ся дунки пухівки, котрих гнїзда вистелені пухом або т. зв. дунами, збирають жителї острова.

Ісляндия єсть більша як Нїмеччина, але має лиш около 80.000 жителїв. Культура ще й нинї єсть мало розвинена. Школи можна стрітити лиш рідко а всеж-таки й найбіднїйший чоловік єсть бодай трохи грамотний а то длятого, що родичі мимо свого на око дикого вигляду стоять морально досить високо та жадають, щоби їх дїти стали лїпшими як они, і длятого старають ся їх учити.

Ледви девята часть острова єсть замешкала. Найбільше Ісляндцїв жиє в тих заливах, подібних до фиордів, на полуднево-західнім побережу, до котрого допливає ґольфова струя. Найважнїйшим містом і столицею єсть Рейкявік, що має около 6000 жителїв.

Оттак представляє ся нам Ісляндия в коротких єї загальних чертах, а тепер придивимо ся їм окремо і подрібнїйше.

1. Рейкявік і єго охрестність.

Був то дїйстно лихий час, який ми мусїли перебути, заким ми станули на земли того загадочного острова, що був цїлию нашої

вителів народу, що будуть вказувати на кожде незаконне поведенє державних орґанів. Однако потрібні реформи не можуть бути переведені, доки не доведемо до поліпшеня долі мінїстрів селяньских горожан. (Оплески). Правительство підносить ненарушимість права власности, з чого виходить ненарушимість малої посїлости яко підстава єствованя Росиї. Правительство надіє ся, що Дума ухвалить може з деякими поправками §. 87 закона о аґрарних зарядженях. — Відтак згадує правительственна заява о конечних реформах, між ними о переобразованю льокальних інституций адмінїстрацийних, о старанях на поли народної просьвіти і заходах правительства в користь робітничої верстви. В звязи з предложенями на поли адмінїстрациї місцевої наміряє правительство внести предложенє в справі льокального судівництва. В цілім ділї реформи правительство уважає своїм обовязком підпирати всякі зарядженя в користь церкви і духовеньства. Правительство надіє ся, що вскорі предложить Думі проект закона в справі самоуправи в кількох пограничних провінциях, при чім однако правительство держить ся засади нероздільности держави. Мимо найлїпших відносин до всіх держав правительство уважає своєю особливою задачию виповненє бажань достойного начальника російскої сили военної, аби силу оружну поставити на висоті, відповідаючій чести і достойности Росиї. Переведенє тої задачі вимагає материяльних средств, отже взиває ся Думу до їх ухваленя. На першім місці має Дума полагодити буджет. Заява кінчить ся словами, що історична власть самодержавна (гучні оплески) і вільна воля монарха суть найдорожшим добром російскої держави, позаяк лишить власть і та воля, котра сотворила теперішні порядки, покликані суть до ратованя Росиї в хвилях небезпечности і потрясень і до введеня єї знов на дорогу порядку і історичної правди.

По зложеню тої заяви розпочала ся дискусия над нею, в котрій взяв участь між иншими презес польского Кола, п. Дмовский. На нинї заповідає ся в Думі дуже обширна дискусия.

Новинки.

Львів, дня 30-го падолиста 1907.

— **Відзначеня.** Начальник краєвого союза сторожий пожарних, радник правит. і директор банку краєвого др. Альфред Зґурский одержав медаль заслуги, установлений Найв. рішенем з дня 24 падолиста 1905 за заслуги около розвитку пожарництва.

— **Ц. к. краєва Рада шкільна** іменувала Фр. Велькнера заступником учителя ґімназиї в Сокали, Вас. Безкоровайного заст. учит. в руській ґімназиї у Львові, Мих. Вояса заст. уч. в ґім. в Стрию Мих. Гловяка заст. уч. в муж. учит. сем. у Львові і о. Івана Алексевича руским катехитом у Львові.

— **Різдвяні ферії в школах.** П. Мінїстер просьвіти зі взгляду на то, що сего року послїдний день шкільний перед Різдвом після латиньского обряду припадає в понедїлок, розпорядив, щоби наука перед феріями рождественьскими закінчила ся сего року виїмково вже в суботу дня 21 грудня в полудне.

— **Конкурси** в цїли обсадженя 3 посад канцелїстів полїциї з поборами XI кл. ранґи в етаті ц. к. Дирекциї полїциї у Львові розписаний з реченцем до 24 грудня 1907. Кандидати мають внести подапя з доказами кваліфікациї і знаня краєвих язиків до президиї ц. к. Дирекциї полїциї у Львові. Першеньство мають підофіцири з цертифікатами о скілько не будуть убігати ся компетенти з категориї урядників державних.

— **Незвичайна теплота** настала вздовж всхідної половини Альп, в краях судетских і в західній Галичинї та зайшла й до нас. Вчера був у Львові дуже теплий і красний, майже весняний день, а нинї паде рісний дощ. В цїлій монархії так потеплїло, що в декотрих сторонах було аж 10 степенів тепла. Снїг який ще до неділї вкривав майже 3 чверти цїлої монархії, майже всюди стаяв. Вслїд за тим настали однак мраки і маємо вже дощ. Поки що нема однак обави о повінь, бо стан води в ріках майже цїлої монархії єсть так низький, що анї вода зі снїгу анї дощі не збільшать его аж до того степеня, щоби вода могла виступити з берегів.

— **В незвичайний спосіб** позбавив себе житя 76-лїтний Іван Ґонда, селянин в Волоцї на Буковинї. Він зарив ся глубоко в сїнї, зложеним в шопі, а відтак підпалив ся і згорів. Аж в дві години опісля видобуто его тїло спалене на вуголь.

— **Репертоар руского народного театру** в Станиславові. (Саля „Тов. ім. Монюшка". Початок о годині пів до 7 вечером). Білети продає „Народна Торговля", а в день представленя від год. 5 вечером каса театру.

В неділю дня 1 грудня пополудни о 3 і пів „Чорноморці" народна оперета в 3 діях; вечером о 7 і пів премієра: „Житейске море", комедия в 4 діях Карпенка-Карого. — Ві второк дня 3 грудня „Галька", опера в 4 діях. Гостинний виступ пані Ф. Лопатиньскої в партиї Гальки.

— **Дрібні вісти.** Канцелярия Наукового Тов-а ім. Шевченка у Львові подає отсим до відомости, що від тепер належить звертати ся у всяких справах цїлого товарества, его заряду, бібліотеки і музея на нову адресу (Львів, ул. Супіньского, ч. 17, партер), куди перенесла ся канцелярия, бібліотека і музей. Друкарня і переплетня товариства полишають ся на дальше при ул. Чарнецкого 26, а книгарня при ул Театральній ч. 1. Кому залежить на скорім полагоджуваню справ, повинен усе звертати ся на відповідну адресу і не мішати заряду товариства з друкарнею яка остає при ул. Чарнецкого ч. 26, або книгарнею (яка містить ся при ул. Тетральній ч. 1). — Загальні збори окружних відділів тов-а учит. „Взаїмної помочи" відбудуть ся: в Снятинї дня 8 грудня с. р. о 5 год. по полудни в комнатах „Бояна"; в Грибові дня 4 грудня с. р. о 12 годині в полудне в льокали властителя торговли п. Мордарского. — Вахмайстра жандармериї Фалька, котрий, як то ми доносили, убив під Тарновом властителя „Кулка" рільничого, кухаря Міковского і его пасербицю, арештовано в Росиї в Пацанові на основі стежних листів і жаданя староства в Домброві та закованого в кайдани відставлено до арешту в Ступницї. Мабуть сими днями буде він виданий австрийским властям. — Стрийска полїция віднесла ся телеґрафічно до львівскої о придержанє М. Фрайліха, котрий спроневірив 982 корон і втїк. — П. Бардашові, замешкалій при ул. Жовківскій ч. 33 вкрадено вчера біле вартости около 150 корон. — Властитель молочарнїпід Дубом, Арон Бетанер зложив вчера на полїциї мундур вояка 95 полку піхоти, котрий положив якийсь мужчина. Баґнет мав число 1745. — Із Станиславова втекло тамтого тиждня до Америки двох купців: Йос. Містель і Бер. Малер. Причиною втечі був лихий їх стан фінансовий. — Бувшого інспектора зелїзничого при дирекциї в Станиславові Зібавера випущено на волю за кавциєю 20.000 корон. Банмайстри Вельдекер і Рутовский сидять і дальше, бо не могли зложити кавциї. В лютім відбуде ся процес в справі звістних надужить на зелїзницї.

— **Нещасливі пригоди.** На головнім двірци зелїзничім їхав оногди шляхом на візку, уживанім до перевоженя материялів, робітник, Давид Луцик, в той спосіб, що перевісив ноги на візку. Нараз над'їхав другий візок і з цїлої сили ударив Луцика в ноги та розторощив єму зовсім ліву ногу. Поготівля ратункова відвезла нещасливого до шпиталю. — Віз трамваю кінного переїхав оногди 83-лїтного старика Кароля Копчиньского так нещасливо, що зломив єму одну ногу а крім того Копчиньский

подорожі. Коли дує острий вітер, то мореплавець иноді й тїшить ся; але коли цїлими днями сонця не видко і треба плисти до скалистого й дуже небезпечного побережа, то треба досьвідного моряка, котрий мав би й спокійну вдачу й віру в себе самого, щоби з одної сторони міг успокоїти трусливих, з другої оперти ся надто сьмілим бажаням людий нерозважних а скорих до дїла. Наш капітан Стендер мав обі тоті потрібні прикмети а его обчисленя показали ся зовсїм добрі, бо по дуже прикрій ночи і двох неудачних пробах удало ся нам остаточно обплисти ріг Рейкянес.

Так перебули ми щасливо тоті темні мрачні дні і були вже близько суші. На дворі прояснило ся; із синього неба сьвітило сонце і відбивало ся в тихім мори а білі чайки показували у воздусї свої штуки та виглядали мов би срібні пласточки, які уносить якась невидима сила.

Далеко перед нами тягнуло ся скалисте побереже. Стрімкі і масивні скали піднимали ся різко із зеленого моря; скали полудневого побережа мають в своїй вульканїчній формациї трохи подібности до Везувія. Коло сего побережа спочиває на тихім днї моря безчисленне множество пароплавів і рибацких лодий, про котрих не дійшла до вітчини ніяка чутка. Осторожність нашого капітана була длятого під кождим взглядом оправдана. Але в сьвітлї сонця ніхто й не думав о небезпечности якого небудь рода — всї радували ся видом величавих різко зарисованих гір, по котрих стрімких і пустих спадах котили ся в гору запінені филї.

З правого боку корабля показала ся перша морска лїхтарня а високо понад нею „данеброг", даньска хоругов державна — она склонила ся у відповіди на привіт нашого корабля. По другій стороні лежав на далеко від берега висунений підморскій лаві перевернений зовсїм на бік, розбитий даньский пароплав почтовий. — Що мусїли витерпіти тоті бідні людиска, котрі може серед темної мрачної ночи мусїли корабель покидати!

Просто перед нами, над широким заливом, виднїє ся Р е й к я в і к, столиця і найбільше місто в Ісляндиї. Не треба однак гадати, що се столиця в европейскім значіню — велике місто з пишними палатами і рухом в нїм, від котрого аж в голові крутить ся. Се тихе, невеличке місточко, котре має нинї не більше як яких 7 до 8.000 жителів, хоч в лїтї сего року підчас гостини даньского короля панував тут великий рух, а принагідні дописувателї заграничних ґазет оціняли число жителів ісляндскої столицї до 10.000. Місто лежить на полудневім березї фиорда Колля а улицї его ідуть рівнобіжно одна до другої вздовж берега.

Було то в недїлю по полудни, якраз о 4 год., коли ми вийшли на беріг і передовсїм пішли зложити візиту нїмецкому консулеви а відтак пустились оглядати місто. Насамперед пішли ми оглянути найбільший і найважнїйший будинок в містї — ісляндский парлямент. Єсть то урядово-скромний ґранїтовий будинок, над котрого входовою брамою виднїє ся ісляндский герб — білий сокіл. В серединї видко чистенько удержані сходи і присїнки та комнати для всїляких комісий з темними дубовими помостами. Комната даньско-ісляндского мінїстра єсть дуже елеґантна і богато украшена а саля засїдань і всї прочі салї украшені досить хорошими образами. Ісляндский парлямент складає ся з двох палат: до першої належять 14 членів, до другої 26. Коли обі палати не можуть погодити ся з собою що до якоїсь законодатної справи, то сходять ся обі палати разом а тоді рішає більшість двох третин.

Рейкявійцї роздобули, видко, з часом звідкись гроший, бо їх доми роблять зовсїм враженє заможности і вигоди. Майже всї они з гнутої бляхи, бо дерево належить тут до рідкости й дороге. Давних старосьвітских хат тут вже дуже мало видко; лиш ще на передмістях можна ще побачити старі хати з каміня і глини, вбудовані до половини в землю, котрі що до вигоди мало що ріжнять ся від хиж ескімосів.

(Дальше буде).

потовк собі голову. По поданю єму першої помочи, відставлено єго до шпиталю.

— **Аґітация за еміґрацию до Парани.** Заступник бразилійского Товариства будови зелізниці С. Паольо-Ріо Ґранде, ґраф Ле Гон, приїхав до Галичини, щоби тут намавляти людий до виїзду до полуднево-бразилійскої удільної держави Парани. Ґр. Ле Гон обіцює еміґрантам, що будуть могли близько маючої побудувати ся зелізниці закупити від Товариства зелізничого на користних услівях землю, або коли не мають потрібного капіталу, знайдуть добрий заробок яко робітники при будові зелізниці. Крім того обіцює ся еміґрантам, що кошти подорожі до Парани будуть їм заплачені.

Що до близших услівий поселеня еміґрантів на териториях Товариства зелізничого, нема доси певних вістий. Не звістно, де тоті териториї знаходять ся, чи суть добрі і придатні під рільну управу, дальше чи кольонізацийний плян Товариства зелізничого єсть вже установлений і затверджений правительством держави Парана. Також що до условий праці при будові зелізниці незвістно нїчого. Зарібки, які ґр. Ле Гон обіцює, суть о много висші як зарібки за звичайні роботи, плачені в Парані. Нема ніякої певности, що Товариство зелізниче буде своїм робітникам платити дійстно так високі зарібки.

В виду тих обставин єсть пожаданим поки що бути обережним і доки нема докладнійших та для еміґрантів користних вістий, держати ся в як найбільшій резерві супротив заходів ґр. Ле Гон. Треба стеречи ся, щоби не запалювати ся дуже єго проектами і памятати, що вже дуже богато галицких еміґрантів зробило в Бразилії як найгірший досьвід.

Господарство, промисл і торговля.

— **Цїна збіжа у Львові дня** 29 падолиста: Ціна в коронах за 50 кільо у Львові. — Пшениця 12·70 до 12·90; жито 11·60 до 11·80; овес 6·90 до 7·10; ячмінь пашний 7·40 до 7·60; ячмінь броварний 8·— до 8·50; ріпак —·— до —·—; льнянка —— до —·—; горох до вареня 10·— до 11·—; вика 6·50 до 6·70; бобик 6·70 до 6·90; гречка —·— до —·—; кукурудза стара —·— до —·—; хміль за 56 кільо —·— до —·—; конюшина червона 65·— до 75·—; конюшина біла 45·— до 55·—; конюшина шведска 70·— до 80·—; тимотка 30·— до 36·—.

Телеґрами.

Відень 30 падолиста. Президент палати послів, Вайскірхнер розмавляв вчера з проводирем нїмецкого союза народного, пос. Кіярім в справі єго оногдашної відповіди на запитане пос. Ґломбиньского. През. Вайскірхнер висказав здивоване, що єго слова так хибно зрозуміли. Єго заява не була вимірена ані против нїмецкої держави ані против союза з тою державою. Християньско-суспільна партия прикладає до того союза найбільшу вагу, позаяк видить в нїм найважнїйшу запоруку европейского мира. Не можна дальше добачити ся в єго замітцї тенденциї, зверненої против Нїмцїв австрийских. Він (Вайскірхнер) хотів лиш сказати, що порушена пос. Ґломбиньским справа, в котрій преці могли би входити в гру евентуально також інтереси австрийских горожан, в австрийскій палатї може бути обговорена лиш виключно в дорозї інтерпеляциї до президента міністрів.

Петербург 30 падолиста. По заяві президента міністрів Столипина в Думі пос. Ґучков (жовтняк) предложив порядок дневний зазначуючий конечність безпроволочного розпочатя законодатної роботи. Представитель умірної правицї Бобріньский і крайної правицї Марков піднесли конечність спільної працї з правительством. — Поляк Дмовский висказав жаль, що Поляки мають бути трактовані як горожани другої кляси. З подібною державою Поляки не можуть заключати мира. — Маклаков (кадет) домагав ся здійстненя правительством маніфесту з 30 жовтна. — Президент міністрів Столипин виступив против закидів Маклакова. На тім закінчило ся засїдане а слїдуюче назначено на нинї.

Петербург 30 падолиста. (П. Аґ.). Вчера о год. пів до 5 видано вирок в процесї в справі пригоди царского яхту „Штандарт". Контрадмірал Нїлов одержав нагану. Прибочний ад'ютант капітан Чаґін і поручник Конюшков засуджені в дорозї дисциплїнарній на усунене з уряду, однак що до Чаґіна заступлено кару з взгляду на єго заслуги наганою. Поручника Султанова засуджено на 7 днїв арешту.

Пабяницї 30 падолиста. Причиною арештованя поліцмайстра Донїна було розстріляне без суду робітника Ґрізля. Донїн одержав був безіменний лист з фотоґрафією Ґрізля з доносом, що той же грозить єму смертию. Донїн велїв єго арештувати і по трех днях казав єго вивести в поле і там власноручно стрілив два рази до него з мавзерівского карабіна та зранив єго смертельно а стражники, що прийшли з поліцмайстром, добили нещасливого вистрілами з револьверів. Внаслідок жалоби родини наступило слїдство і арештоване Донїна.

Пабяницї 30 падолиста. Підчас ревізиї в помешканю арештованого поліцмайстра Йонїна (не Донїна) знайдено 13.000 рублів, походячих з кар; на ту суму не видавано однак квитів.

Одеса 30 падолиста. Виклади на університетї розпочали ся.

Саратов 30 падолиста. Викрито тут великий склад революцийної лїтератури надволжаньскої социяльно-революцийної партиї. Арештовано 4 особи.

Петербург 30 падолиста. На вчерашнім засїданю ради державної президент міністрів відчитав таку саму заяву як і в думі. Відтак рада державна приняла порядок дневний, висказуючий готовість спільної працї над переведенем проектів правительства, котрі мають на цїли піднесене добробиту населеня і привернене спокою та поваги законів.

Білград 30 падолиста. З урядового жерела заперечують вість, мов би то арештовано бувшого міністра Теодоровича і мовби то вибухла криза в міністерстві.

Херзон 30 падолиста. В Новогеоргієвску зранено на смерть жовнїра стоячого на сторожи при касї полковий. Скриню, в котрій було 8000 рублів готівкою і в рентї забрано.

Париж 30 падолиста. Аґенция Гаваса доносить, що вчера наспіла вість, після котрої борба коло Потсаї вела ся дальше. Марокканцї переступили границю і заатакували Французів, котрі для браку достаточних сил мусїли уступити ся. Коли наспіла поміч, Марокканцїв відперто.

За редакцию відповідає: Адам Креховецкий.

ОГОЛОШЕНЯ.

ІПОЛИТ СЛИВИНЬСКИЙ

Спілка промислова і будівляна з огр. пор.

виробляє і має в запасі

в своїх фабриках виробів керамічних в Дрогобичи і в Ряшеві

1. дахівки толочені фельцовані (францускі)
2. дахівки тягнені фельцовані, 3. карпівки,
4. цегли всілякого рода, як дуті фасонові, складинові, звичайні і т. д.
5. дрени і всілякі инші вироби керамічні

Річна продукция 15,000.000 штук.

Товар доборовий. Цїни умірковані.

Замовленя приймає: Бюро центр. Спілки: Львів, Копернїка 30, ч. тел. 1088.

Адреса для телеграмів: „Дахівка—Львів". Управительство фабрики в Дрогобичи і в Ряшеві. Спілка кредитова будівничих: Львів, Гетманьска 12, ч. тел. 686.

Кредит особистий для урядників, офіцирів, учителїв і т. д. уділяють під користними услівями також на довго термінові сплати. Товариства залічкові і щадничі. Товариство урядників. Аґенти виключені. Адресів Товариств уділяє безплатно Zentralleitung des **Beamten-Vereines, Wien I., Wippiinger-strasse 25.**

Інсерати

принимає

Аґенция дневників

Ст. Соколовского

Львів, Пасаж Гавсмана ч. 9.

БІЛЕТИ ІЗДИ

на всї зелїзницї

краєві і заграничні

продає

Аґенция зелїзниць держ. Ст. Соколовского,

Львів, Пасаж Гавсмана ч. 9.

Головна

Аґенция дневників і оголошень

у Львові

Пасаж Гавсмана число 9.

приймає

пренумерату на всї дневники

краєві і заграничні

по цїнах оригінальних.

Головна Агенция дневників і оголошень

Пасаж Гавсмана ч. 9,

принимає оголошеня до всїх дневників

і також пренумерату на всї часописи краєві і заграничні.

З друкарні В. Лозиньского під зарядом І. Недопада. (Телефона ч. 527).